

תלמודו בידו

דף יט עמוד ב

- א** מקוה שנמדד ויש בו בדיוק ארבעים סאה, וטבלו בו שנים זה אחר זה, האם השני טהור ומדוע ?
- ב** באופן הנ"ל, האם ר' יהודה וחכמים נחלקו כשטובל מטומאה דאורייתא או מטומאה דרבנן ?
- ג** לר' יהודה, האם אפשר להטביל מחט בראשו של אדם שטבל ורגלו עדיין במים, ומדוע ?
- ד** שלש גומות בנחל, בעליונה ובתחתונה עשרים סאה מים, ובאמצעית ארבעים סאה, האם אפשר לטבול בעליונה ובתחתונה ?
- ה** האם חולין ומעשר שני נחשבים כשתי דרגות שונות לענין טהרה ?

- א** תנא קמא: טמא. מפני שיצאו מים על גופו של הראשון, ונחסר שיעור המקוה. ר' יהודה: אם רגלי הראשון נגעו במים בשעה שהשני טבל, טהור. כיון שהמים שעל הראשון עדיין מחוברים למקוה, ולא חסר בשיעורה.
- ב** לשון א': נחלקו רק בטומאה דרבנן. כגון אונן לאחר שעברה אנינותו, או מחוסר כיפורים שהביא קרבנותיו, שצריכים טבילה כדי לאכול קדשים. אבל כדי לעלות מטומאה דאורייתא, אין אומרים גוד אחית.
- לשון ב': נחלקו בטומאה דאורייתא. אבל בטומאה דרבנן מודים חכמים לר' יהודה.
- ג** אי אפשר. כי אף שסובר "גוד אחית" לראות כאילו המים שעל גופו ירדו למקוה. אך אינו סובר "גוד אסיק", לראות את המים כאילו עלו למעלה על ראשו.
- ד** ר' יהודה: אם זרם של מים מחבר ביניהן, טובל בתחתונה, שאומרים גוד אחית. ר' מאיר: טובל אף בעליונה, שאומרים גם גוד אסיק על המים שבאמצע ללמעלה.
- ה** לר' מאיר הם באותה דרגה. לחכמים, מעשר שני דרגה גבוהה יותר. נפקא מינה:
 1. הטעון טבילה מדרבנן, לחכמים אסור במעשר שני.
 2. הטובל לשם חולין, לחכמים לא נטהר למעשר שני.
 3. בגדי פרושים האוכלים חולין בטהרה, לחכמים נחשבים טמאים טומאת מדרס לאוכלי מעשר שני.